

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

*Een Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die daar is boven
allen en door allen en in u allen.*

EFEZE 4 : 5 en 6.

No. 13. 1 Juli.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	6e Jaargang 1901.
---------------------------	---	------------------------------------

REDEVOERING

gehouden door Apostel FRANCIS M. LYMAN, in den namiddag
Vergadering der Algemeene Conferentie te Rotterdam, 16 Juni 1901.

Mijne Broederen en zusters:

Toen wij dit avondmaal nuttigden, gevoelde ik alsof ik eenige oogenblikken tot u zou willen spreken. Deze verordening waaraan wij deel gehad hebben is een der allerheiligste van het Evangelie. Als Heiligen der Laatste Dagen zouden wij zoo leven dat wanneer wij dit avondmaal nuttigen, het tot ons en tot elkander, en tot onzen Hemelschen Vader een positief bewijs zou zijn, dat wij den naam van Jezus op ons genomen hebben, en dat wij Hem gediend hebben, Welke ons heeft toebereid om het zinnebeeld van Zijn lichaam, en Zijn bloed te nuttigen. Indien wij de geboden des Heeren onderhouden, zullen wij den Geest des Heeren rond om ons heen hebben, en Hij zal op ons rusten. Wij moeten niet zedeloos worden, maar wij moeten rein zijn in onze gedachten en in ons leven. Herinnert u den Heere in alle oprechtheid, en dient Hem met geheel uwe kracht, en u zal sterkte gegeven worden om te volharden tot het einde toe, en de moeilijkheden des levens zullen u niet overkomen. Maar het is noodzakelijk dat wij rein, eerbaar en eerlijk zullen zijn, en indien wij zoo leven, zullen wij ons licht kunnen laten schijnen voor de menschen, en zij zullen geleid worden om onzen Hemelschen Vader te verheerlijken.

Ik heb mij in Holland uitermate verheugd. Ik ben blijde om uwe Conferentie bij te wonen, en Vergaderingen met de Hollandsche Heiligen te kunnen houden, en ik wensch dat gij mij zoudt herinneren, en voor mij en mijne broederen die over ons gesteld zijn bidden. Ik ben blijde om de godsdienstige vrijheid in Holland te zien

Deze is even zoo groot als die van Engeland en de Vereenigde Staten. Daar is hier niet hetzelfde vooroordeel, dat in andere landen heerscht. Ik werd in een vrij land geboren, en ik heb de vrijheid lief, en ik vooronderstel dat gij de vrijheid lief hebt, even als ik.

Jonge broederen, handhaaft uwe reinheid voor het aangezicht des Heeren. Indien gij gelukkig wilt zijn, zoo moet gij deugdzaam leven. Het is beter den dood duizend malen te lijden dan zedeloos te worden. De Heiligen der Laatste Dagen zijn rein en eerbaar, en indien mannen en vrouwen, die beweren Heiligen der Laatste Dagen te zijn, niet in reinheid, en eerbaarheid en eerlijkheid leven, zoo zullen wij, de zoodanigen niet verdragen.

Door den doop hebt gij een verbond met den Heere gemaakt om zijne geboden te onderhouden, en gij moet Hem herinneren in uwe gebeden, en uwe rechtschapenheid handhaven, en de Geest des Heeren zal in u toenemen. Nuttigt dit avondmaal elken Zondag waardiglijk en gij zult gezegend worden, maar indien gij het op een andere wijze doet, zult gij het eten en drinken tot uwe verdoemenis. Als ik eene vergadering gelijk deze beschouw, en haar het brood ziet eten en het water ziet drinken, is het voor mij een bewijs, dat gij waardig zijt, en gij zoudt ons niet bedriegen, noch uzelfen, noch den Heere. Gij zijt maar een korten tijd in de kerk, en ik wensch u vooruit te waarschuwen. Indien gij elke week waardiglijk eet, zult gij den Geest des Heeren hebben om u te helpen als, moeders en vrouwen, als vaders en mannen, en als kinderen.

Wij worden in het vleesch beproeft om ons tot God te brengen in den geest, en om een heerlijke opstanding te behalen. De Heilige Geest is de kostbaarste gave welke aan de kinderen der menschen gegeven kan worden. Het is niet mogelijk om terug te keeren naar de tegenwoordigheid van God, en de zaligheid te ontvangen zonder dien Geest. Hij geeft ons sterkte om te volharden gedurende bezwaarnissen, beproevingen, en tribulatieën. Hij brengt vrede, geluk, en blijdschap tot elke ziel. Wij zouden elken dag onzes leven bewaken, en zoo leven dat deze Geest in ons toeneemt.

Nu, ik gevoelde als uw broeder, u mijn getuigenis te geven. Ik was in de kerk geboren, een en zestig jaren geleden, en ik heb de voorgangers gekend en de bewegingen der Kerk gezien en daarom ben ik een bevoegde getuige.

Er zijn vele goede Christelijke kerken, en zij allen bevatten goede menschen en hebben veel wat waarheid is, maar wij hebben alle waarheid welke zij bezitten en de Heere heeft veel aan ons geopenbaard, wat zij niet hebben. Laat ons den Heere niet vergeten, en Hij zal ons niet vergeten. Hij zal ons redden en onze voorvaderen en Hij zal ons vergaderen tot het land des Heeren. Niet allen der Nederlanders zullen zich bij de Kerk aansluiten. De meerderheid der Engelschen, der Duitschers, der Scandinaviërs zal onder de goddeloozen blijven. Babylon zal vallen en de godde-

loozen zullen moeten lijden en wij zullen moeten lijden, tenzij dat de Heere ons redt.

Wees niet afvallig wegens de zonde van een broeder of zuster, want het is de aard der stervelingen te zondigen. Maar de Heere eischt dat wij zonder de zonde zouden leven, en wij kunnen niet zalig worden, tenzij wij dat doen. Wij moeten niet liegen of stelen of zedeloos worden, maar wij moeten den Heere liefhebben en Hem elken dag dienen. Het bloed van Jezus zal ons dan reinigen van alle zonden, welke wij gedaan hebben, en er is geen andere weg om de zaligheid te bekomen.

Ik wensch u mijn getuigenis te geven als een man van God gezonden, dat deze mijne broederen van Hem gezonden zijn, zij zijn geroepen en verordineerd onder de directie van den Heere, en wanneer zij spreken, spreken zij als de orakelen van God. Zij hebben zichzelf niet geroepen, maar God heeft ze uitgezocht en door Joseph Smith en zijne opvolgers zijn zij uitgezonden geworden om de wereld te beproeven. Ik wensch u dit te zeggen als een dienstknecht des Heeren en dit getuigenis is bindend.

Ik wensch u te zegenen, gij mannen en vrouwen en uwe kleinen, dat gij de sterkte moogt hebben om deze mannen te helpen die tot u gezonden zijn. Indien gij hen helpt, terwijl gij in dit land zijt, zoo zal de Heere u daarvoor zegenen en Hij zal u vergaderen tot het land Zion. Het woord des Heeren, de Bijbel, het Boek van Mormon en de Leeringen en Verbonden, zult gij beter kunnen verstaan en waardeeren; gij zult weten dat zij de waarheid zijn. Niemand zal uw getuigenis kunnen vernielen of u verhinderen de zaligheid te bekomen. Slechts uwe zonden en de mijne kunnen dat doen. God heeft zijn aandeel gedaan en nu moeten wij het onze doen. God heeft ons de kracht gegeven om zalig te worden, indien wij het willen. Indien wij daarin getrouw blijven, zullen wij met Jezus aanzitten in Zijn koninkrijk. Dit is het werk des Heeren, hersteld in deze laatste dagen door den profeet Joseph Smith. Gij zijt er de vruchten van. God zegent u in Jezus' naam. Amen.

Bede's Verjaardag.

(Uit het Engelsch door A. A. H.).

„Moeder, ik zal morgen acht jaar oud worden, wat denkt u dat ik wensch?“

„Ik weet niet, mijn lieveling; misschien een nieuw boek. Boeken schijnen voor u het verkieslijkst te zijn“. antwoordde zijne moeder terwijl zij hem tot zich trok en eene kus op zijn wit voorhoofd drukte.

„Neen, moederlief“ zeide hij en schudde zijn krullend voorhoofd en vervolgde ernstiglijk: „Ik wensch dat papa mij naar het bosch zal medenemen en mij in de beek doopen.“

„Mijn hartje, wij gaan morgen naar tante Suze om den dag door te brengen. Zijt gij zulks vergeten?“

„Nee, ik wou liever op mijn geboortedag gedoopt worden. Gij weet dat de Apostel, welke Zondag hier geweest is, zeide: „Iedere jongen zou gedoopt worden, op den dag dat hij acht jaar wordt, ook mag ik het avondmaal niet nemen, voordat ik gedoopt word. Denk daar vooral aan, moeder”.

„Daar is papa, wij zullen zien, wat hij aangaande dit te zeggen heeft”, zeide zijn moeder, terwijl haar gelaat duidelijk toonde, dat zij blijde was, dat haar echtgenoot Bede zelf ten antwoord zou staan.

„Papa”, zeide zij, „onze jongen is begeerig om morgen gedoopt te worden, op zijn verjaardag, kunt gij hem niet overhalen dit uit te stellen? Wij hebben beloofd morgen den geheelen dag bij oom Jan en tante Suze te besteden”.

„Zekerlijk, wij hebben dat beloofd”, antwoordde hij, terwijl hij zijn vrouw en kind kuste, nam het kind op zijn knie en ging zitten.

„Nu”, zeide hij, „kleine deugniet, wat is de oorzaak van al deze moeite? Er is geen bijzondere nood, dat gij juist op uw geboortedag zoudt gedoopt worden, de eene tijd is even zoo goed als de andere tijd. Denk welke een aangename tijd ge morgen bij tante hebben zult. Paardrijden en spelen met de kinderen.”

„U en moeder kunt gaan”, antwoordde de knaap beslist, „en laat mij te huis blijven. Ik geloof dat de Bisschop mij zou doopen, indien ik zulks zou vragen.

„Wel, ziet hier, mijn jongen”, en de stem van den vader was streng en klonk op een gebiedende toon, zoodat Bede bevreesd werd, gij zult doen wat vader en moeder u gebieden en dit wel zonder tegenspreken. Gij gaat morgen met ons en daarmee genoeg”.

Bede liet zich van zijns vades schoot afglijden met zijn gewoonlijk glimlachend gelaat zeer betrokken.

„Hebt gij ooit zulk een vastberaden stoute kleine schurk gezien”, zeide de vader glimlachend, terwijl zijn wangen gloeiden, en terwijl diep in zijn hart een gevoel van zelfbeschuldiging was, want hij wist dat zijn zoontje voor een zaak pleitte, welke recht en goed was.

„Horace-lief, denkt u niet, dat het beter zou zijn, indien wij te huis bleven en Bede's wensch voldoen, daar hij zoo begeerig is”, zeide de moeder, want ook zij wist dat haar lieveling gelijk had.

„Nee, inderdaad niet, dwaas moedertje”, antwoordde hij zijn hoofd ernstig schuddende, „het is tijd dat onze jongen leert, dat hij zijn zin niet altijd mag hebben, ik vrees dat wij hem bederven”.

„Och Horace, wij zullen hem niet bederven, indien wij zulks toestaan. Bede is verstandig”.

„Juist gelijk alle moeders”, lachte de man, „maar in ernst, onze jongen is één onder duizend”, en zichzelf in de rede vallende „wat eten wij van avond, liefste, ik heb kaartjes voor den schouwburg gekocht voor van avond”.

Schoon en helder was het aanbreken van den Sabbathdag, de blauwe hemel was hier en daar met wolkjes bedekt. In de boomen

zongen de vogelen hun liefste zangen, terwijl de zon in hare lieflijkste heerlijkheid van achter de oosterbergen verscheen.

„Juist een gewenschte dag om bezoeken af te leggen”, sprak Bede's vader, als zij hun tienmijlige reis door het land vervolgden.

„Veronderstel”, zeide hij lachende, ofschoon een weinig ontevreden. „ik zou tehuis gebleven zijn en de Zondagsschool bijgewoond hebben, maar Zondag is mijn eenigste vrije dag. Ik denk, ik zal mijn roeping opzeggen, ik ben daar in maanden niet geweest. Ik heb te veel drukte met financiële zaken om mijzelf met geestelijke dingen te bemoeien”.

„Papa, ga dien weg niet”, riep Bede, welke tot heden zeer stil was gebleven, eensklaps, laat ons niet de woning van Broeder Doans voorbij gaan, opdat hij ons niet zie”.

„Wel, veronderstel dat hij ons zien zou, mijn zoon”.

„Maar papa”, en hier aarzelde Bede, doch ging daarna voort, „ik wensch niet dat hij van u denkt gelijk hij doet papa. Ik hoorde hem tot een anderen broeder zeggen, dat het hem leed deed, dat gij den Geest verloren hadt”, en als hij dit laatste zeide, gloeide het aangezicht van het kind en toonde het een pijnlijke uitdrukking

„Geloof gij hem, mijn zoon?”

„Eerst niet, papa”, deze woorden werden langzaam gesproken en op klagende toon vervolgende. „U weet, gij wildet mij niet doopen en er zijn vele dingen, welke gij niet doet”.

Het aangezicht van den vader werd bleek en ernstig. Het sneed hem door het hart, dat zulk eene beschuldiging moest komen van de lippen van zijn eigen onschuldig kind. Dat zijn lieveling zelf hem zou beschuldigen en over zijn nalatigheid bedroefd zijn. Nooit te voren had hij gevoeld, hoe nalatig en onverschillig hij in zijn godsdienst geworden was, totdat het hem heden door zijn eigen kind in herinnering gebracht werd.

„Horace-lief, u moet niet zoo duister zien”, pleitte zijn vrouw, zijne zielsgezellin, die zijn binnenste gedachten las en in de ontroering van zijn hart deelde. „Bede, gij moet niet zoo tot uw papa spreken, broeder Doan weet niets van uw papa. Uw geliefde papa is juist zoo goed als eenig mensch, die ooit geleefd heeft”.

„Zeg niets, geliefde vrouw, u weet beter, Bede kan mijn fouten zien, ook gelooft hij het niet dat ik een goed man ben”.

„Ja, ja, papa, ik geloof wel dat ge de beste man in de wereld zijt, doch ik was zoo teleurgesteld omdat ik vandaag niet gedoopt mag worden”.

„Nu aanstaanden Zondag zal ik u zeker mede naar het bosch nemen en u doopen. Denk thans aan het prachtige boek, dat ik u van morgen gegeven heb, zijt gij daar niet mede tevreden?”

„Och papa, herinnert gij u niet, dat moeder u eens van de oostelijke staten tehuis verwachtte, terwijl het uw verjaardag was, dat het voor u onmogelijk was te komen en gij haar een horloge als geschenk in uwe plaats zond. En hoe moeder weende en zeide dat zij liever u zou zien dan al de horloges in de Wereld. Dit is juist wat ik gevoel, doch ik zal trachten het te vergeten”.

„Dat is goed”, zeide de moeder, hem het voorhoofd kussende „indien gij meer tot uw vader zoudt zeggen, zoo zoude hij huiswaarts keeren. Doch hier zijn wij, zie tante Suze loopen om het hek te openen”.

„Zie, daar is Johannes op zijn ponny,” riep Bede, met oogen schitterende van blijdschap, want hij was een liefhebber van paarden en gevoelde zich nooit gelukkiger, dan met hen om te gaan.

De geheele familie verheugde zich Bede en zijn ouders te ontmoeten en gaven hen een hartelijk welkom. Het was altijd een zeldzaam genoegen een dag buiten door te brengen met oom Jan en zijne blijmoedige familie.

De dag was voor allen snel vervlogen, behalve voor den kleine met krullend haar en lichtbruine oogen. Zijne neven hadden hem nooit eerder zoo bedaard en zwaarmoedig gezien en verwonderden zich daarover. Iets moest verkeerd met hem zijn, daar hij niet rijden wilde of in de boomen klimmen, of in een van hun onstuijmige vermaken mededoen.

„Neen jongens”, zeide hij eindelijk, „vraag mij niets. Gij weet ik zou gaarne met u paardrijden en met u op het hooi en in den stal duikelen, doch ik zal geen van beiden doen”.

„Maar waarom niet?”

„Gij zult mij niet uitlachen, als ik het u zeg of iemand anders vertellen? Ziet ik zal een nieuwe bladzijde in mijn levenswijze beginnen”.

„Een nieuwe bladzijde, van welken aard, wat is dat?” waren de verschillende vragen van de twee jongens, als zij met verbazing Bede stonden aan te kijken.

„Begrijpt gij het niet? Ik zal trachten den Sabbathdag niet meer te ontheiligen, ik heb zulks de laatste maal geleerd dat ik in de Zondagsschool was”.

„Kom Bede”, riep zijn papa, „nu moeten wij naar huis gaan”.

„Dag Ned! Dag Johannes! Vraag uw moe aanstaande Zondag bij ons te komen, dan zal ik gedoopt worden”.

Als zij dien avond tehuis gekomen waren en Bede ontkleed was, en aan de zijde zijner moeder stond, zag hij er zeer lief en schilderachtig uit, in zijn lang wit nachtkleed gehuld, luisterende naar het avondverhaal.

„Nu mijn lieveling zijt ge vandaag een brave jongen geweest?”

„Ja moe, tamelijk wel, veel beter dan menige andere tijd, ik heb maar één ding gedaan.”

„En dat is, kleine overtreder, belijd hetzelfde”.

„U zult mij niet schelden, moe, ik wensch niet gaarne gescholden te worden” en zijne armen om haar hals slaande, zeide hij: „ik ben met Johannes in het water geloopen, zij meenden, dat ik zoo stijf en dwaas tegen hen in alles was — en zoo en zoo — dat was niet erg — was het?”

„Wel, ik heb u zoo dikwerf gewaarschuwd niet in de . . .

„Ja, ik weet het moe, doch ik wenschte gaarne te weten, hoe het zou gevoelen om gedoopt te worden. O, moeder, u weet

niet hoe bedroefd ik mij gevoelde den geheelen dag lang” . . toen weende hij.

„Ween niet, hartje, morgen dan zal het geschieden”, en hem in hare armen nemende, mengde zij hare tranen met de zijnen. „Het was boos van ons hetzelfde uitstellen, maar het is niet noodig aangaande dit angstig te wezen, lieve, er is nog voldoende tijd”.

Ik weet het niet moeder, maar ik heb een gevoel dat er iets niet tijdig genoeg is, ik gevoel dat het van daag plaats zou moeten gehad hebben. Het was onmogelijk voor mij, mij van daag gelukkig te gevoelen, doch ik heb getracht, o zoo zeer, om u en papa te behagen.

Wordt vervolgd.

Gedachten over den Dood

Ware het Evangelie niet van onschatbare waarde als een levensregel — een toren van kracht in verzoeking, een gids in verwardheid, en eene inspiratie tot daden van heiligheid — het zou toch een „parel van groote waarde” zijn, wanneer de menschenkinderen den dood, het graf en de eeuwigheid tegemoet gingen. Geen loutere menschelijke filosofie heeft de plaats er van ooit kunnen vullen. Geen zoodanige wijsbegeerte zal hetzelfde ooit kunnen doen.

Het is het Evangelie dat mannen en vrouwen geleerd heeft niet te treuren gelijk degene welke geen hoop hebben. Het heeft ons geleerd dat de dood maar de verplaatsing is van de voorbijgaande omstandigheden, van het aardsche tot een ander, hooger, meer volmaakt leven; dat het de terugkeer is naar het huis, van het kind tot den Vader, na een wel voltooide zending. Het is niet de vernietiging, noch de ontbinding van de bewustheid, noch de ophouding van het leven, maar de voortzetting er van.

Er is ruim bewijs in het Evangelie dat degenen welke God getrouwelijk op aarde gediend hebben, na den dood nog in die dienst genomen zijn; dat zij eene belangstelling hebben in de zaken van het koninkrijk Gods op aarde en dat er middelen zijn waardoor zij mogen ingelicht worden van de beproevingen en zegepralen, de strijden en overwinningen der Heiligen in deze sfeer. Terwijl wij hun vertrek betreuren, in alle waarschijnlijkheid verheugen zij zich in de vereeniging welke plaats zal hebben, en hun ijver, zonder twijfel, zal dienen deze vereeniging van onbeschrijfelijke vreugde te maken.

Hier, vrienden, ontmoeten en scheiden; maar dit doet de betrekking tusschen ware vrienden niet aan. De dood is niet meer dan eene tijdelijke scheiding. Terwijl één in deze vleeschelijke tabernakel blijft en een ander in eene andere sfeer is gegaan, beiden zijn toch in hetzelfde huis des Eeuwigen Vaders. Inderdaad, eene dunne sluier alleen zondert ze af. Wanneer dat wordt opgeheven als de een na den andere treedt in de celestiale sfeer, zal de vereeniging voor eeuwig zijn, want de dood zal niet meer zijn.

Des. News.

Het woord van Wijsheid.

Het Woord van Wijsheid is de eerste en voornaamste wijze om de zwakheden van eenen ontijdigen ouderdom te ontwijken. Onze Schepper heeft zekere wetten gegeven om onze sterfelijke lichamen te regeeren, - wetten even onherroepelijk als die op de steenen tafelen van Sinaï geschreven.

Het is eene zonde deze levensreglementen te verbreken of zelfs hen te verzuimen. Ziekte en lijden zijn het gevolg van een overtredene wet. Het Woord van Wijsheid bevat meer dan de bepaling zich alleen van thee, koffie en sterke dranken te onthouden. Wijsheid zou in alle dingen gebruikt worden. In het eten en in het kleeden, groote zorg en voorzichtigheid zou boeënd worden. Lang leven volgt op eenvoudigheid van gewoonten. De wijsgeer Gorgias, die verklaarde nimmer iets gegeten of genomen te hebben voor zijn genot of lust, leefde honderd en zeven jaren. St. Anthony leefde honderd en vijf jaren op louter brood en water, ten laatste eenige kruiden daarbij voegende. Het brood was echter van het heele graan gemaakt.

Dit is ons tot bewijs dat het eenvoudige voedsel voor de gezondheid beter is, dan de pastei en andere onverteerbare levensmiddelen, en het brengt voort langen levensduur. Dus, waarom niet op vruchten, plantaardig voedsel en van tarwe te leven, welke de Heer voor het gebruik des menschen bestemd heeft, om de steun des levens te zijn, welke gemakkelijk bereid gemaakt kan worden en immer voedzaam is. Immers voedsel bouwt deugd en karakter op. Om goede gevolgen te verwerven, moeten de voedzaamste en onvervalschte spijsen gegeten worden.

In de 89ste Afdeeling van het Boek der Leeringen en Verbonden, leeren wij wat goed is voor den mensch om te eten. Sterke dranken zijn niet voor den buik maar voor het wasschen des lichaams. Alle gezonde kruiden heeft God voor het lichaamsgestel, de natuur, en het gebruik der menschen bestemd. Elk kruid en elke vrucht in het gepaste jaargetijde dient met voorzichtigheid en erkentelijkheid gebruikt te worden. Ook het vleesch der beesten en van het gevogelte des hemels heeft de Heer voor het nut der menschen verschaft, om ook met voorzichtigheid en erkentelijkheid gebruikt te worden. Het is den Heere behagelijk dat zij alleen in tijden van winter, koude of hongersnood gegeten zouden worden.

Al diegenen welke zich herinneren deze gezegden te bewaren en te doen, wandelende in gehoorzaamheid aan de geboden des Heeren, zullen gezondheid in den navel en merg in hunne beenderen verkrijgen en zullen wijsheid en groote schatten van wetenschap, zelfs verborgene schatten vinden; zij zullen loopen en niet vermoeid worden en gaan en niet bezwijmen. De verwoesterde engel zal hen voorbijgaan gelijkerwijs de kinderen van Israël, en zal hen niet slaan.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON; 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Een nuttig bezoek.

Volgens de schikkingen voor eene Algemeene Conferentie van deze Zending, op Zondag den 16en Juni l.l. was het de verwachting dat de onlangs aangestelde President der Europeesche Zending, Apostel Francis M. Lyman, aanwezig zou zijn, en wij waren niet teleurgesteld. Het was ons eene groote blijdschap President en Zuster Lyman, die van Grinsby aangekomen waren, op Donderdag, den 13en Juni te ontmoeten en in Nederland te verwelkomen. Behalve een weinig ongesteldheid van zeeziekte, waren zij in goede gezondheid, doch wel tevreden, den voet wederom op vaste land te zetten.

Hun verblijf hier bevatte het bijwonen van eene bijzondere vergadering op Vrijdagavond in Amsterdam; van de Conferentie op Zondag in Rotterdam; en van eene Priesterschapvergadering den volgenden dag voor de 32 Zendingen in deze Zending werkzaam. Al deze vergaderingen waren zeer belangwekkend; voortreffelijke onderrichtingen, vergezeld en geleid door den Geest des Heeren, werden gegeven, terwijl de openbare vergaderingen bijzonder goed bezocht werden door Heiligen en vrienden. Hoewel de taal van President Lyman moest vertaald worden, toch waren zijne redevoeringen van groote kracht en belang. Zijne raadgevingen waren juist toepasselijk, en de heerlijke getuigenis welke hij aflegde hadden zooveel grooter kracht, omrede zijn vele ondervindingen en de persoonlijke kennis, welke hij van den Profeet Joseph Smith had.

President Arnold H. Schulthess die over de Duitsche Zending reeds ongeveer twee en half jaar gepreseed heeft, en onder wiens bestuur het werk aldaar veel voorspoed gehad heeft, was ook aanwezig bij deze gelegenheid. Zijne ondervindingen en getuigenis waren tot stichting en aanmoediging van allen.

Het deed ons leed, na zulk een aangenaam bezoek, zoo spoedig President en Zuster Lyman en Broeder Schulthess te moeten missen, want zij vertrokken Dinsdag den 18en Juni, de laatst genoemde naar Duitschland terug en Apostel en Zuster Lyman naar Liverpool, vergezeld door ons geloof en bede voor hun verderen voorspoed. Hun verblijf is voor allen van groot voordeel en vreugde geweest, en het is onze innige hoop dat zulk eene gelegenheid wederom zal aangeboden worden.

Algemeene Conferentie der Nederl-Belgische Zending.

Een algemeene Conferentie van de Nederlandsch-Belgische Zending, had te Rotterdam op Zondag den 16en Juni, l.l. plaats. Er waren tegenwoordig: Apostel Francis M. Lyman, President der Europeesche Zending en zijne echtgenoot Rhoea A. Lyman; Pres. Arnold H. Schulthess van de Duitsche Zending; Pres. Sylvester Q. Cannon en al de zendelingen van de Nederlandsch Belgische Zending.

Van de Rotterdamsche Conferentie:

Pres. Hendrik De Brij en de Ouderlingen Jan Meibos Kzn, Henry M. Lewis, Jan Meibos Hzn., Geo. Hickenlooper, Roscoe W. Eardley, Meeuwes Bakker, Lafayette T. Whitney, Lambertus J. Kragt, William A. Koldewijn en Lucas Roghaar.

Van de Amsterdamsche Conferentie:

Pres. Stanley F. Taylor en de Ouderlingen Pieter J. Graven, Gerard B. Denkers, Hendrik Bel, Lorenzo Y. Rigby en John W. F. Myers.

Van de Groninger Conferentie:

Pres. Jos. C. Platt, en de Ouderlingen Lukas Venema, Sieger Springer, Jan Tingen, William de Leeuw, en Albertus Bragonje.

Van de Arnheemsche Conferentie:

Pres. Geo. L. Weiler, en de Ouderlingen Benj. Crezee, William Lillywhite, en Stanley S. Stevens.

Van de Luiksche Conferentie:

Pres Charles Beus en de Ouderlingen Johannes Springer, en David P. Cheney.

Van de Brusselsche Conferentie:

Pres. Leendert v/d Akker en Ouderlingen Benj. H. Robison en Walter Bond, welke muziek studeert.

De eerste vergadering werd des morgens ten 10 uur in de zaal „Exelsior”, St. Janstraat 15, gehouden. Deze werd geopend door Pres. Sylvester Q. Cannon met het laten zingen van het lied, „Heer! geef geloof”. Gebed door Ouderling Hendrik De Brij. Vervolgens werd lied „Wat is waarheid” gezongen

Pres. Sylvester Q. Cannon sprak eenige inlijdende woorden, waarin hij allen verwelkomde tot deze, algemeene Conferentie. Hij uitte den wensch, dat de Geest des Heeren in ons midden zou zijn; en dat allen opgebouwd zouden worden in het allerheiligste geloof. Hij maakte verder, de belofte duidelijk, dat elk een, die de leer zou willen onderzoeken en gehoorzamen, voor zich zelf weten zou of zij uit God was of van de menschen.

Ouderling Gerard B. Denkers sprak daarna over de openbaringen door God aan Joseph Smith gegeven, en de herstelling van het Evangelie in deze laatste dagen. Hij gaf eveneens getuigenis dat de Kerk van Christus heden op de aarde is met apostelen, profeten, krachten, gaven en zegeningen, zooals onze Zaligmaker haar oprichtte bijna negentien honderd jaren geleden.

Een kwartet werd toen op schoone wijze, door de Ouderlingen Sylvester Q. Cannon, Geo. Hickenlooper, Geo. L. Weiler en Roscoe W. Eardley gezongen.

Verder legde Ouderling Leendert v/d Akker een zeer schoon getuigenis af van de echtheid van het Evangelie, en vertrouwde dat allen die het aangenomen hadden, daarin getrouw zouden blijven tot aan het einde toe.

De laatste spreker was Ouderling Benj. Crezee. Deze spreker wees op de verdeeldheid en tweedracht in de wereld op godsdienstig gebied. Hij toonde aan, dat eendracht bestaan moest in de kerk van Christus en bewees dat het onmogelijk is voor al de hedendaagsche sekten de zuivere waarheid te bevatten.

Verder toonde hij aan welke beginselen en kenmerken in de ware kerk van Christus zijn moesten, en bewees eveneens, dat de eenigste weg om de zaligheid te kunnen bekomen, is, door het ware Evangelie van onzen Zaligmaker te gehoorzamen.

De vergadering werd geëindigd door het zingen van lied 2 „De dag der bevrijding”. Dankzegging door Ouderling Jos. C. Platt.

De namiddag-vergadering alleen voor de Heiligen gehouden, vond ten 1.30 uur plaats in de zaal „Exelsior”.

Het lied, „Leid ons, o, Gij groote Meester”, werd gezongen. Gebed door Ouderling Wm. Lillywhite. Verder werd gezongen het lied, „Vat moed! alles is wel”. Ouderlingen Johannes Springer en Pieter J. Graven, geholpen door Ouderlingen L. T. Whitney en Meeuwes Bakker, bedienden het avondmaal. Broeder Springer sprak eenige woorden over het doel des Avondmaals.

Apostel Francis M. Lyman was de eerste spreker. Hij sprak zeer nadrukkelijk over de heiligheid van het Avondmaal en zeide verder dat de Heiligen der Laatste Dagen zoo zouden leven, dat zij het waardiglijk kunnen nuttigen. Indien zij dat doen zullen zij de zegeningen des Heeren genieten en de Heere zal zijn Geest aan hen schenken, maar indien iemand het Avondmaal onwaardig gebruikt, zal hij eene verdoemenis over zijn ziel brengen.

Hij spoorde de Heiligen aan om een leven van reinheid, oprechtheid en deugd te leiden, en den Heere lief te hebben en hem met geheel het hart, en geheel de ziel te dienen.

Verder gaf hij een heerlijk getuigenis van de goddelijke roeping van de dienstknechten van God, en hij spoorde de Heiligen aan deze mannen te ondersteunen, en beloofde hen, indien zij zulks deden, de zegeningen des Heeren.

Hij gaf een sterk getuigenis van de waarachtigheid van dit werk en dat diegenen welken daarin volharden zullen tot het einde, met Jezus zullen aanzitten in Zijn rijk.

Apostel Lyman sprak in de Engelsche taal, hetwelk door Ouderling Hendrik De Brij vertaald werd.

Hierna werden de Algemeene Autoriteiten van de Kerk voorgesteld en in eenstemmigheid erkend, alsook Apostel Francis M. Lyman als President der Europeesche Zending; Sylvester Q. Cannon als President der Nederlandsch-Belgische Zending; en de verschillende

Conferentie-Presidenten en de reizende zendelingen als boven genoemd, benevens de lokalen beambten der Rotterdamsche Afdeeling.

Verder werd het volgende statistiek verslag en der werkzaamheden gedurende de vijf Maanden eindigende den 31en Mei, 1901, voorgelezen. Aantal Conferentiën 6; Zendelingen: Zeventigers van Zion 26; Ouderlingen 6; totaal aantal Zendelingen 32; Tractaten verspreid 12612; Boeken verspreid 299; Huizen van vreemdelingen bezocht met het eerste tractaat 8153; Huizen bezocht op uitnoodiging 2062. Evangeliegesprekken 4778; Vergaderingen gehouden 701; Zondagsscholen gehouden 312; Theologisch klassen gehouden 69; Priestervergaderingen gehouden 42; Zustersvergaderingen 63; Gedoopt nieuwe leden 83; Kinderen van leden 26; Bevestigd 109; Verordineerd tot het Priesterschap 13; Kinderen ingezegend van leden 63; niet-leden 10; Vertrokken naar Zion 23; Overleden boven acht jaren 6; beneden acht jaren 5; Afgesneden 6.

Verder werd het volgende statistiek verslag van de Rotterdamsche Conferentie en van de werkzaamheden gedurende de laatste zes maanden eindigende 31 Mei 1901, voorgelezen. Aantal districten 3; Zendelingen: Zeventigers van Zion 9; Ouderlingen 2; Locale Priesterschap, Ouderlingen 4; Priesters 12; Leeraars 15; Diakenen 10; Leden 393; Kinderen onder acht jaar oud 161; totaal aantal zielen (Zendelingen niet medegerekend) 595; Tractaten verspreid 5513; Boeken verspreid 139; Huizen bezocht met het eerste tractaat 2695, door uitnoodiging 942; Evangeliegesprekken 2378; Algemeene vergaderingen gehouden 205; Wijkvergaderingen gehouden 5; Zondagsscholen gehouden 85; Theologische klassen gehouden 25; Gedoopt nieuwe leden 46; Kinderen van leden 3; Bevestigd 49; Kinderen ingezegend 29; Vertrokken naar Zion 6; Verhuisd naar andere afdeelingen 11; Ontvangen van andere Conferentiën 12; Overleden gedoopte leden 5; kinderen beneden acht jaren 2.

Vervolgens sprak Pres. Arnold H. Schulthess in de Duitsche taal. Hij uitte zijne blijdschap om met de Nederlandsche Heiligen te vergaderen in deze Conferentie, en verder gaf hij een schoone getuigenis van de waarheid van het Evangelie.

Ouderling Jan Meibos Hzn. besprak den afval van de leer en Kerk van den Heere in vroegere dagen. Hij toonde aan hoe de Apostelen en Heiligen vervolgd werden, en hoe valsche leeringen ingevoerd werden, welke een algemeene afval veroorzaakte, maar hij getuigde dat in deze dagen het Evangelie is hersteld geworden, en men heeft dit Evangelie te gehoorzamen om de zaligheid te verkrijgen. Geëindigd door het zingen: „Wij danken U, Heere“. Dankzegging door Ouderling Geo L. Weiler.

De avondvergadering werd om 7.30 uur gehouden in de zaal „CALEDONIA“, Haringvliet N. Z. 41. Lied 23: „Wat is het Evangelie“, werd gezongen, waarna Ouderling Hendrik Bel het gebed offerde, verder werd lied 71. „O, vast als een rotssteen“ gezongen,

De eerste spreker was Ouderling Lukas Venema. Deze verklaarde op een zeer duidelijke en welsprekende wijze het plan der

zaligheid. Hij herhaalde den val van den mensch en zijn gevolgen; hoe de zonde en de dood in de wereld gekomen zijn. God beloofde aan oude Israel, een Verlosser om hen te redden van den val, en heeft zijne belofte vervuld door zijn Zoon in de wereld te zenden. Deze is voor het menschdom gestorven, en heeft Zijn verlossingswerk volbracht. Hij stelde Zijn Evangelie, — het plan der zaligheid — in, en riep apostelen en dienstknechten om het bekend te maken. Hij heeft hen met macht uit de hoogte aangedaan, en plaatste in de Kerk gaven en zegeningen voor de geloovigen.

Verder ging de spreker voort om aan te toonen hoe het volk afviel van het Evangelie en hoe de gaven en zegeningen ophielden. Hij verklaarde de herstellingen van het Evangelie en legde de grondbeginselen er van uit, en getuigde dat heden levende apostelen en profeten op de aarde zijn.

Een kwartet getiteld „The Soldiers Farewell“ werd gezongen door Ouderlingen Sylvester Q. Cannon, Geo. Hickenlooper, Geo. L. Weiler en Roscoe W. Eardley.

Daarna sprak Apostel Francis M. Lyman, in het Engelsch, hetwelk vertaald werd door Ouderling Hendrik De Brij. Hij vestigde de aandacht zijner toehoorders op de stoutmoedige aanspraken welke Joseph Smith gemaakt heeft. Geen andere sekte of kerkgenootschap maakt aanspraken gelijk deze man gemaakt heeft en het is de moeite waard om het te onderzoeken of deze boodschap de waarheid is of niet. Verder legde hij de beginselen van het Evangelie uit en verklaarde dat zonder beginselen te gehoorzamen niemand kan zalig worden.

President Sylvester Q. Cannon gaf getuigenis dat hetgeen wat in de vergaderingen gesproken was, de waarheid was. Verder gaf hij een sterk en schoon getuigenis van de goddelijkheid van het Evangelie.

De vergaderingen van deze Conferentie waren buitengewoon goed bezocht door de heiligen en door meer dan 150 vreemdelingen. Een goede geest heerschte er die de sprekers en toehoorders inspireerde.

Maandag werd een Priesterschap Vergadering gehouden, waarin de verslagen der zendelingen gegeven werden, alwaar zij van Apostel Francis M. Lyman en President Sylvester Q. Cannon en Arnold H. Schulthess woorden van aanmoediging, degelijken raad en onderrichting ontvingen, welke dienen zullen tot de grootere bevordering en uitbreiding van het werk des Heeren.

ROSCOE W. EARDLEY, *Secr.*

Kunstmatige bewatering van het land in Oude Tijden.

Rechtsgeleerde W. T. Orr, van Waco, Texas, gaf onlangs eene bijdrage tot de bespreking van het, in Amerika belangrijke vraagstuk, aangaande kunstmatige bewatering van het land. Deze bijdrage van den Heer Orr is zeer belangrijk, omdat hij beweert dat zulk

een bewatering van het land reeds voor duizenden jaren in practijk werd gebracht. Hij gelooft bovendien dat de vroegere werken van landbewatering in Amerika door een het volk in dit land gebouwd werden; welke bekend moeten geweest zijn, met de wijze van doen der oude Egyptenaren en Assijriërs.

De Heer Orr zegt het volgende in den „El Paso Herald“.

„De voorname mannen welke het bewateren van land thans bespreken, zullen zonder twijfel slagen om het tegenwoordige geslacht methoden aanteprijzen welke vier duizend jaar geleden bestonden, niet enkel op het Westelijk vasteland, doch in de geheele wereld. Mijne theorie is dat de oude kanalen en reservoirs op het westelijke vasteland, welke buitengebruikt en gedeeltelijk uitgewischt zijn, behalve in de Republieken ten zuiden van de Rio Grande, door ingenieurs gebouwd werden, welke hun wetenschap geleerd hadden van meesters in het vak, welke verdreven waren en een toevlucht van Oostelijke vervolging vonden in Amerika, hetwelk van af de vroegste eeuwen een toevlucht voor de verdrukten geweest is.

Duitschers, Russen en Franschen zijn thans in Assyrië werkzaam om de kanalen en waterleidingen welke twee duizend jaren voor de komst van Christus gebouwd werden, te herstellen. En welke in die dagen het overvloedige water van den Eufraat en de Tigris op de vlakten brachten, en maakten dat de woestijn vijgen, granaatappelen chinaasappelen, citroenen en alle soorten van graan, zoowel als katoen voortbracht

In Egypte zijn ingenieurs werkzaam de uitgestrekte stelsels aan den Nijl te herbouwen voor het bergen en afweren van water; met het doel om het land kunstmatig te bevochtigen, welke, wanneer zij gereed zullen zijn, slechts een herschepping van den toestand zullen zijn, welke bestond voordat de pyramiden gebouwd werden.

In Texas kan elke liter van overvloedig water bewaard worden, indien zorg wordt gedragen dat de voornaamste werken volgens een plan gebouwd worden, welke in verhouding zijn van de uitgebreidheid van het doel. Het zou biljoenen kosten, doch het zou biljoenen opbrengen. Elke bijdragende stroom, hoe klein die ook moge zijn, zou zijn vergaarbakken moeten hebben, elke rivier zijn een of twee dozijn reservoirs, en de geheele staat zou met kanalen doorsneden moeten worden. Dan zoude het verlies van water door overstroming ophouden, droogte haar prikkel verliezen en lachende overvloed elk opvolgend jaar zegenen. Inplaats van vijfhonderd Acres (*Eng.*) land, zoo zou de landbouwer genoeg hebben aan vijf, en zelfs voor zijn doel overvloedig hebben.

„In het bespreken van het vraagstuk van kunstmatige bevochtiging van het land, zoo zou visch en watervogel niet uit het oog verloren worden. Iedereen zou forel kunnen eten en ganzen en eenden hebben. Laat belasting om oorlog te voeren eindigen. Laat iedere natie haar overvloedig water, wild, bosschen en vogelen bewaren, en de publieke fondsen alleen besteden tot genoemde doeleinden, dan zal armoede van de geheele aarde verdwijnen.

Texas in zeer wel gelegen voor kunstmatige bevochtiging, en ik zeg, laat het goede werk zoo spoedig mogelijk beginnen”.

Behalve de uitnemende ideeën, welke door den heer Orr, aangaande landbewatering in het algemeen hier besproken is, zoo is het opmerkenswaardig dat hij zonder den minsten twijfel verklaarde, dat hij van gedachten is, dat de oude beschaafdheid van het vasteland van Amerika, van dat land tot Egypte en Assyrië opgespoord kan worden. Toen Joseph de profeet voor het eerst deze verklaring van een groote verborgenheid bekend maakte, werd hij bespot en tegengestaan. Doch hoe meer licht op het verleden van Amerika geworpen wordt, des te meer waarschijnlijker blijkt het, dat de profeet juist zag. Het wordt niet meer als een teeken van onwetendheid aangezien, om in den oostelijke oorsprong te gelooven van de oudtijdsche beschaving van Amerika. Het Boek van Mormon wordt gerechtvaardigd als zijnde een der historische documenten van de grootste waarden, welke thans bestaan.

Deseret News.

Buitengewone Vergaderingen.

Op 26 Mei l.l. werden twee buitengewone Vergaderingen in de zaal, „Recht en Plicht” te Utrecht gehouden. Vele belangstellende waren tegenwoordig, welke met aandacht naar de prediking des Woords luisterden, waarvan het nut in de toekomst zonder twijfel gezien zal worden.

Tegenwoordig waren Ouderling J. Meibos Hzn., welke aldaar arbeidende is, en Conf. Pres. H. De Brij alsook de Heiligen van Utrecht. In de avond vergadering waren bovendien tegenwoordig Ouderling J. Meibos Hzn. van Dordrecht en eenige Heiligen van Amsterdam en Rotterdam.

Den 23en Juni werden wederom twee vergaderingen in dezelfde zaal „Recht en Plicht” gehouden. Tegenwoordig waren Pres. Sylvester Q. Cannon en Jan Meibos Hzn. Beide vergaderingen waren tamelijk goed bezocht door belangstellenden, en bijzondere goede opmerkzaamheid werd getoond.

Mededeeling.

Op den 8en Juli a.s. zullen Apostel Heber J. Grant, en Ouderlingen L. A. Kelsch, H. S. Ensign, en Alma O. Taylor, die geroepen zijn geworden de Zending in Japan te openen, van Vancouver, B.C. vertrekken. De reis zal waarschijnlijk 12 à 14 dagen op zee duren. Het belang van het begin des Werks in Japan wordt algemeenlijk gewaardeerd, en de hoop en gebeden der Heiligen zullen voor hun overvloedig succes geofferd worden.

Correspondentie.

Van Ouderling Alex. Nibley in Boston, V. S. A., is juist een brief ontvangen, uit welken wij vernemen, dat hij en al degenen welke mede gingen eene meest aangename en voorspoedige reis van ongeveer zeven en eene halven dag op zee hadden. Een groot gezelschap van Heiligen, alsook het vorige Presidentschap der Europeesche Zending — Pres. Platt D. Lyman, James L. Mc Murrin, en Henry W. Naisbitt, — en een aantal Zendingen, waren op het schip. Br. Nibley vermeldt dat de Heiligen van Nederland en België die in het gezelschap waren, in het algemeen, in het genot van goede gezondheid en blijdschap waren. Hij zendt hartelijke groeten aan al de Heiligen.

Gemengd Nieuws.

Eene ontdekking van eene depositmijn (samenstelling van bruinsteen) is in Utah onlangs gedaan, welke van groote waarde belooft te worden. Bruinsteen is nu veel, en wordt steeds meer, gebruikt bij de fabricceering van zekere soorten van staal, en de voorraad is niet zeer uitgestrekt geweest. Maar deze nieuwe ontdekking is van eene uitgestrektheid van ongeveer 1140 acres, van voortreffelijke kwaliteit, en zal, ongetwijfeld van groot voordeel zijn in deze tak der Nijverheid. In die landstreek zijn er ook groote bedden van steenkool en ijzererts welke voordeelig tot het fabrikaat van ijzer gebruikt kunnen worden.

Pres. C. D. Fjeldsted, een van de eerste Zeven Presidenten der Zeventigers, en Ouderling A. L. Skanchy zijn op zending in Noorwegen, Zweden en Denemarken geroepen, alwaar de laatstgenoemde is benoemd over die Zending te Presideeren. als opvolger van Pres. Andreas Peterson, die onlangs ontslagen is. Pres. Fjeldsted is op eene bijzondere zending in die landen geroepen.

Door het overlijden van Pres. George Q. Cannon, de Hoofdopziener, en Dr. Karl G. Maeser, de Eerste Assistent van de Zondagsscholen der Kerk, is het noodzakelijk geworden deze plaatsen te vervullen. Dit heeft onlangs plaats gehad door de erkenning van Pres. Lorenzo Snow als hoofdopziener van de Zondagsscholen, met George Reynolds als Eerste en Dr. J. M. Tanner als Tweede Assistent.

I N H O U D:

Redevoering: door Apostel Francis M. Lyman	Blz. 193	Kunstmatige bewatering van het land in Oude tijden	Blz. 205
Bede's verjaardag	" 195	Buitengewone Vergaderingen.	" 207
Gedachten over den Dood	" 199	Mededeeling	" 207
Het Woord van Wijsheid	" 200	Correspondentie	" 208
Een nuttig bezoek	" 201	Gemengd Nieuws	" 208
Algemeene Conferentie der Nederlandsch-Belgische Zending	" 202		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.